

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 106/20
Люксембург, 15 септември 2020 г.

Решение по съединени дела C-807/18 и C-39/19
Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Съдът тълкува за първи път регламента на Съюза относно „мрежовата неутралност“

Изискванията за защита на правата на ползвателите на интернет и за недискриминационно третиране на трафика не допускат доставчик на услуги за достъп до интернет да поставя в привилегировано положение определени приложения и услуги чрез пакети, при които тези приложения и услуги могат да се ползват от „нулева тарифа“, докато при използването на други приложения и услуги се прилагат мерки за блокиране или забавяне

Дружеството Telenor, установено в Унгария, предлага по-специално услуги за достъп до интернет. Сред услугите, предлагани на неговите клиенти, фигурират два пакета с преференциален достъп (наричани по-нататък „нулева тарифа“), които се характеризират с това, че генерираният трафик на данни от определени специфични услуги и приложения не се изважда от потреблението на заплатения от клиентите обем данни. Освен това след изчерпване на обема данни клиентите могат да продължат да използват без ограничения тези специфични приложения и услуги, докато по отношение на другите налични приложения и услуги се прилагат мерки за блокиране или забавяне на трафика.

След като открива две процедури, чиято цел е да се осъществи контрол за съответствието на посочените два пакета с Регламент 2015/2120 за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет¹, унгарската служба за медии и комуникация постановява две решения, в които приема, че с двата пакета не се спазва общото задължение за еднакво и недискриминационно третиране на трафика, предвидено в член 3, параграф 3 от посочения регламент, и че Telenor трябва да прекрати тяхното предлагане.

След като посочената служба подава две жалби до Fővárosi Törvényszék (Градски съд Будапеща, Унгария), последният решава да отправи до Съда преюдициално запитване как трябва да се тълкува и прилага член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент 2015/2120, който гарантира определен брой права² на крайните потребители на услуги за достъп до интернет и който забранява на доставчиците на такива услуги да сключват споразумения или да въвеждат търговски практики, ограничаващи упражняването на тези права, както и член 3, параграф 3, който предвижда общо задължение за еднакво и недискриминационно третиране на трафика.

В решението си от 15 септември 2020 г. Съдът, голям състав, тълкува за първи път Регламент 2015/2120, с който се утвърждава основният принцип за отворен интернет (известен като „мрежова неутралност“).

¹ Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги и на Регламент (ЕС) № 531/2012 относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 310, 2015 г., стр. 1).

² Право на крайните потребители за достъп до приложения, съдържание и услуги, както и право те да бъдат използвани, но и право да доставят приложения, съдържание и услуги, както и да използват крайни устройства по свой избор.

Що се отнася, на първо място, до тълкуването на член 3, параграф 2 от Регламент 2015/2120 във връзка с член 3, параграф 1 от този регламент, Съдът отбелязва, че втората от тези разпоредби предвижда, че правата, които тя гарантира на крайните потребители на услуги за достъп до интернет, следва да се упражняват „[ч]рез [тяхната] услуга за достъп до интернет“, а първата разпоредба въвежда изискване такава услуга да не води до ограничаване на упражняването на тези права. Освен това от член 3, параграф 2 от посочения регламент следва, че услугите на даден доставчик на достъп до интернет трябва да бъдат оценявани с оглед на това изискване от националните регулаторни органи³ и под контрола на компетентните национални юрисдикции, като вземат предвид както споразуменията, сключени от този доставчик с крайните потребители, така и търговските практики, прилагани от посочения доставчик.

В този контекст Съдът, след като предоставя съвкупност от общи уточнения относно смисъла на понятията „споразумения“, „търговски практики“ и „крайни потребители“⁴, посочени в Регламент 2015/2120, приема, че сключването на споразумения, с които дадени клиенти се абонират за пакети, включващи едновременно „нулева тарифа“ и мерки за блокиране или забавяне на трафика, свързани с използването на услуги и приложения, различни от специфичните услуги и приложения, попадащи в рамките на посочената „нулева тарифа“, може да доведе по смисъла на член 3, параграф 2 от посочения регламент до ограничаване за значителна част от пазара на упражняването на правата на крайните потребители. Всъщност такива пакети могат да увеличат използването на приложения и услуги в привилегировано положение и съответно да предизвикат намаляване на използването на други налични приложения и услуги, като се имат предвид мерките, с които доставчикът на услуги за достъп до интернет прави технически по-трудно и дори невъзможно тяхното използване. Освен това, колкото е по-голям броят на клиентите, сключващи такива споразумения, толкова повече кумулативното въздействие на тези споразумения, с оглед на неговия мащаб, може да доведе до значително ограничаване на упражняването на правата на крайните потребители и дори до засягане на самата същност на тези права.

На второ място, що се отнася до тълкуването на член 3, параграф 3 от Регламент 2015/2120, Съдът посочва, че за да се установи несъвместимост с тази разпоредба, не се изисква оценка на въздействието на мерките за блокиране или забавяне на трафика върху упражняването на правата на крайните потребители. Всъщност в тази разпоредба не се предвижда такова изискване, за да се прецени дали е спазено посоченото в нея общо задължение за еднакво и недискриминационно третиране на трафика. Освен това Съдът е постановил, че когато мерки за забавяне или блокиране на трафика се основават не на обективно различни технически изисквания за качество на услугите на специфични категории трафик, а на търговски съображения, такива мерки следва сами по себе си да се считат за несъвместими с посочената разпоредба.

Следователно пакети, като тези, които са предмет на извършваната от запитващата юрисдикция проверка, по принцип могат да нарушат както член 3, параграф 2 от Регламент 2015/2120, така и параграф 3 от същия член, но с уточнението, че компетентните национални органи и юрисдикции би следвало в самото начало да ги разгледат с оглед на втората от тези разпоредби.

³ На основание член 5 от Регламент 2015/2120.

⁴ Последно посоченото понятие обхваща всички физически или юридически лица, които използват или търсят обществено достъпна електронна съобщителна услуга. Освен това посоченото понятие обхваща както физическите или юридическите лица, които използват или търсят услуги за достъп до интернет с цел достъп до съдържание, приложения и услуги, така и тези, които се основават на достъп до интернет за предоставяне на съдържание, приложения и услуги.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293